

indført en Regel, der efter Politimesterens Skøn giver Adgang til at lade Smaapartier af Strandingsgods bortauktionere ved Sognefogden, idet en saadan Regel navnlig vil kunne faa stor Betydning, hvor Partierne er ilanddrevet saa fjernt fra de sædvanlige Auktionssteder, at Udgifterne til Transport dertil vil blive uforholdsmæssigt store i Sammenligning med Vraggodsets Værdi.

Ved det af Justitsministeriet stillede Forslag er der taget Hensyn til disse Betragtninger.

ad §§ 4 og 5.

Forslagets §§ 4 og 5 er for førstnævnte Paragrafs Vedkommende en Gentagelse fra det tidligere Lovforslag, og de skyldes de ved Lovene om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 og 27. Juni 1927 indførte ny for alle Tjenestemænd gældende Regler om Beregning af Befordringsgodtgørelse samt af Time- og Dagpenge.

ad § 6.

Forslagets § 6 foreslaar en som Følge af de i Forslagets §§ 1 og 3 indførte nye

Regler nødvendiggjort Ændring i Strandingslovens § 18.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvor stort et Tab Staten som Forstrandsejer vil komme til at lide ved de her foreslaaede Lovregler, kan en ganske nøjagtig Udregning ikke paa Forhaand foretages; men man kan formentlig ansætte Tabet til omkring $\frac{1}{5}$ af Statens Nettoindtægt af Forstrandene.

Statens Forstrandsindtægter har i de sidste 10 Statsregnskabsaar udgjort følgende Beløb:

Finansaaret 1916—17 ca.	86 400 Kr.
—	1917—18 - 117 300 -
—	1918—19 - 148 400 -
—	1919—20 - 73 300 -
—	1920—21 - 120 000 -
—	1921—22 - 77 500 -
—	1922—23 - 61 600 -
—	1923—24 - 31 700 -
—	1924—25 - 70 000 -
—	1925—26 - 56 200 -